

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1484/05
15.06.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Неде Антонић, Љубице Милутиновић, Софије Вагнер - Личеноски и Соње Бркић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, против тужених ББ, ВВ и ГГ, ДД, ЋЋ, које заступа ЕЕ, адвокат, ради својине, одлучујући о ревизији ЖЖ законског наследника сада покојне тужиље, изјављеној против решења Окружног суда у Ужицу Гж. број 37/05 од 13.1.2005. године, у седници већа одржаној 15. јуна 2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ ревизија ЖЖ као неоснована изјављена на решење Окружног суда у Ужицу Гж. број 37/05 од 13.1.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Ужицу П. 644/04 од 10.12.2004. године тужба се одбацује.

Одлучујући о жалби ЖЖ Окружни суд у Ужицу решењем Гж. 37/05 од 13.1.2005. године одбацио је жалбу као недозвољену изјављену на решење Општинског суда у Ужицу П. број 644/04 од 10.12.2004. године.

Против правноснажног решења Окружног суда у Ужицу ЖЖ благовремено је изјавила ревизију побијајући исту због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 14. Закона о парничном поступку, образлажући као у ревизији.

Испитујући побијано решење у смислу члана 386. у вези са чланом 400. Закона о парничном поступку, Врховни суд налази да је ревизија ЖЖ као законског наследника сада покојне тужиље АА неоснована.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка на коју Врховни суд пази по службеној дужности из члана 354. став 2. тачка 11. Закона о парничном поступку нити повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 14. Закона о парничном поступку на које се у ревизији ЖЖ неосновано указује обзиром да нижестепена решења садрже јасне разлоге о одлучним чињеницама.

Према чињеничном утврђењу тужбу у овој правној ствари поднела је АА 26.2.2002. године, ову потписала у њено име њена кћи ЖЖ, а пуномоћје за заступање тужиље дала и потписала адвокату ЗЗ, такође њена кћи ЖЖ. Надаље, је утврђено да је сада покојна АА умрла 17.9.2004. године, да је жалбу на решење Општинског суда у Ужицу П. 644/04 од 10.12.2004. године изјавила и потписала њена кћи ЖЖ 8.9.2004. године.

На основу овако утврђених одлучних чињеница нижестепени суд је одбацио жалбу ЖЖ као недозвољену, позивом на члан 358. став 3. Закона о парничном поступку.

Правилно је другостепени суд извео чињенични и правни закључак да кћи сада покојне тужиље, ЖЖ, у моменту изјављивања жалбе на првостепено решење није била овлашћено лице за подношење жалбе.

Ово са разлога што, као редовни правни лек изјављен на првостепену одлуку може изјавити странка у поступку, а у смислу члана 348. став 1. Закона о парничном поступку. Ову радњу странка може предузети и преко пуномоћника (члан 89. став 1. Закона о парничном поступку), издавањем пуномоћја у смислу члана 97. Закона о парничном поступку које је дужна да поднесе суду при предузимању те радње (члан 98. Закона о парничном поступку).

Како је жалбу изјавила и потписала ЖЖ у моменту док је тужиља, а њена мајка, била жива без законитог овлашћења, а како је странка једини носилац процесних овлашћења то су ревизијски разлози без утицаја на доношење другачије одлуке.

ЖЖ у моменту смрти тужиље (27.9.2004. године), а као њена кћи постаје њен законски наследник. Право на подношење ревизије црпе из законских овлашћења универзалног сукцесора.

Следствено изнетом, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења, а у смислу члана 393. у вези са чланом 400. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија

Владимир Тамаш с п

Владимир Гаман, С.Р.

За тачност отправка

ОК